

El teu paper és clau!

eleccions sindicals 2006

QUIN ÉS EL PANORAMA QUE S'ACOSTA?

Les polítiques neoliberals de desmantellament i privatització (educació de fills i filles, sanitat, geriàtrics...) que apliquen els diferents governs de la Generalitat no solament ens afecten com a persones usuàries dels serveis públics sinó com a treballadors i treballadores d'aquests serveis, ja que empitjoren la nostra situació laboral. L'Administració intenta englobar els sindicats en un projecte de "modernització" amb greus conseqüències laborals. Actualment la majoria de sindicats s'adapten a l'agenda de l'Administració, posant només matisos o mesures pal·liatives a l'empitjorament de les nostres condicions laborals, però pacten de fet l'empitjorament d'aquestes. Aquesta dinàmica converteix els sindicats que estan a les meses de negociació en portaveus (crítics o no) de les posicions de l'Administració. Nosaltres creiem que els nostres representants sindicals haurien de tenir clar que es tracta d'un enfrontament, un conflicte d'interessos.

Tant l'Acord general sobre Comerç de Serveis (AGCS), com la Directiva Bolkenstein o L'Estatut de la Funció Pública pactat recentment pels sindicats majoritaris (CCOO, UGT i CSIF) i el govern del PSOE van, igual que les successives reformes laborals i de pensions, en la línia de buidar de garanties i drets la legislació laboral, la funció pública o les pensions, per tal que el mercat actuï lliurement. I ja hem vist el que fa el mercat de l'habitatge quan se'l deixa lliure. Als sectors liberalitzats l'argument de que més competència afavoreix l'usuari i la baixada de preus és un eslògan fals i la realitat demostra que són serveis més deficients, cars i controlats per monopolis privats. El recent pla de pensions privat que gestiona La Caixa o la proliferació de Mútues de prevenció de riscos són exemples propers que sols han servit per engrairar el negoci privat a costa dels diners de tots i totes.

Vénen temps de grans reestructuracions en el sector públic del qual formem part i que ens afectaran com a treballadors i treballadores. Han privatitzat les grans empreses públiques, com TELEFONICA, IBERIA, la part no militar de les drassanes IZAR, CAMPSA. Sectors sencers com l'Institut Català de la Salut (ICS) tenen a sobre un projecte de conversió en empresa pública. Al mateix temps es fa palès el deteriorament de la sanitat i de l'ensenyament públics.

Les empreses de subcontractació i les ETTS han anat agafant feines externalitzades en les administracions públiques, tals com la neteja, la seguretat, el manteniment dels edificis, la missatgeria. A la sanitat han estat les proves

diagnòstiques, operacions i ambulàncies. Els menjadors escolars i el seu personal no s'han integrat mai a la plantilla pública. En els Serveis Administratius i Tècnics de la Generalitat s'estan externalitzant tasques pròpies dels cos subaltern; l'escanejat de documentació; a Economia i Finances la introducció de dades fiscals; la tramesa de campanyes de correspondència; el suport informàtic; l'elaboració d'aplicatius informàtics; els "call centers" o centrals de telefonia com el Telèfon d'Atenció al Consumidor, d'Informació de la Generalitat (012), d'Emergències (112), d'urgències sanitàries (061) i el de "sanitat respon". Així mateix tant els governs de CIU com el del Tripartit han externalitzat l'elaboració de projectes de llei i d'informes tècnics a professionals i a bufets d'advocats externs.

Sectors públics tradicionals i madurs com la sanitat i l'ensenyament han començat a retrocedir respecte als sectors privats gràcies a la subvenció i l'externalització del sector públic. Sectors públics no desenvolupats com els de llars d'infants, atenció a la infància, geriatria, dependència, de persones discapacitades i d'atenció a persones drogodependents, estan creixent de manera privada, concertada o com a ONGs. En el cas dels geriàtrics privats, aquests estan usurpant els estalvis de tota una generació, provocant l'empobriment de les famílies que poden pagar o desatenció de les que no poden, per inexistència de places públiques, mentre els treballadors i treballadores del sector pateixen gran precarietat i baixos salaris. La gestió del medi ambient continua sent un espai on l'Administració no

intervé a causa dels interessos que hi operen. La doctrina liberal de l'estat mínim i de deixar al mercat la prestació de serveis uneix a partits tradicionalment liberals en l'economia, com els de CIU o el PP amb els del Tripartit, que es diuen

que són d'esquerres, PSC-PSOE, ERC i IC-VERDS-EUIA. A les autonomies que governa el PP desplega les fundacions sanitàries i parlen fins i tot del "xec sanitari", i el Tripartit ha parlat obertament del futur copagament de la sanitat.

COM ENFRONTAR AQUESTS PROBLEMES?

Es tracta de defensar-nos. D'enfrontar aquesta política de pacte en la qual, en qüestió laboral, s'aplica allò que decideix Funció Pública. Per això, necessitem un altre tipus de representació que trenqui amb la dinàmica actual d'utilitzar les meses de negociació com el centre de l'acció sindical intentant aconseguir el màxim de la mesa i, posteriorment, informar dels resultats en assemblees o fulls. Però, a les meses no hi ha força sense reivindicacions acordades prèviament en assemblees i amb mobilitzacions conseqüents. Es negocia amb secretisme, presentant l'Administració la majoria d'iniciatives i sense lliurar els documents que es negocien en fases intermèdies. L'agenda neoliberal de l'Administració tendeix a la baixa dels nostres drets.

Ara que vénen les eleccions per a representants sindicals per 4 anys més i amb les perspectives que hem descrit al principi d'aquest text, de continuar, si no canviem la dinàmica sindical actual estem venuts.

Ja n'hi ha prou a dir que sí a tot el que diuen els governs. Per tenir informació i per oposar-se al que ens ve, cal tenir altres eines diferents. Cridem als treballadors i treballadores a preparar aquesta alternativa, recolzant la nostra candidatura, participant en les llistes de CGT.

Canviem el model sindical per tal que presenti batalla davant les adversitats, que es mobilitzi pels interessos de tots els treballadors i les treballadores que integren l'Administració pública. No es pot aconseguir canviar aquesta dinàmica si no és amb la mobilització. Per aturar les privatitzacions, i revertir-les, per un Estatut de la Funció Pública fruit d'una veritable negociació amb tots els treballadors i treballadores; per unes condicions de treball i sous dignes per a tothom no solament pels càrrecs de comandament, personal eventual i assessors; per una administració que doni servei al poble i no als

interessos partidistes dels polítics de torn.

- Dret de negociació real: Obligació del govern d'incloure els resultats de la negociació al Projecte de Pressupostos i altres projectes de llei.
- Potenciem la representació sindical basada en les assemblees de centre.
- 35 hores en còmput setmanal. Prou a les hores extres. Plantilla suficient.
- No a les privatitzacions, externalitzacions i liberalitzacions.
- Figura única d'empleat públic. Estabilitat laboral. Anul·lació de les subcontractes i contracte laboral directe amb la Generalitat dels seus treballadors i treballadores externs.
- Increment retributiu lineal per recuperar el poder adquisitiu perdut i disminuir el ventall salarial. Pagues extres completes ara, com ja cobren a l'Ajuntament de Barcelona.
- Acompliment de la normativa de Prevenció de Riscos Laborals. No al clientelisme. No al mobbing. No a les represàlies. Perque no es retalli el dret de vaga i mobilització com s'intenta amb els treballadors d'Iberia.

Fes-te valer!
Recolza la nostra candidatura
participant en les llistes de CGT!

Cgt-generalitat@confluencia.net

Txema: 630.558.608 Telèfons de contacte: Víctor: 666.435.690 23 d'octubre de 2006